

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עירוני

בפני כב' השופטת יעל טויסטר ישראלי

מאיר לוי

התובע

נגד

הנתבעים

1. לארי זיואגי
2. עמותת שכונת הקאנטרי-מודיעין(ע"ר)
3. דרור מושינסקי
4. אמיר מזובר
5. יוסף וונש
6. ישראלה רכניץ
7. מרדכי בר-גיל
8. ידידיה אברילנגי

1

פסק דין

2

3

פתח דבר

4

1. לפני תביעה לפיצויים בעילה של הפרת חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**") והן לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א -1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**"), אשר הוגשה ע"י מאיר לוי (להלן: "**התובע**") נגד הנתבעים: לארי זיואגי, עמותת שכונת הקאנטרי-מודיעין, דרור מושינסקי, אמיר מזובר, יוסף וונש, ישראלה רכניץ, מרדכי בר-גיל וידידיה אברילנגי (להלן: "**הנתבעים**").
2. במסגרת התביעה, עותר התובע לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד לשלם לו פיצויים, וזאת מכיוון שהנתבע 1 פרסם בדואר האלקטרוני (בתשובה למייל שקיבל מוקדם יותר מאדם בשם דב גרף) ובחוזר שהופץ לתיבות הדואר של תושבי שכונת הקאנטרי בעיר מודיעין, פרסומים אשר השמיצו והכפישו את התובע, בכוונה לפגוע בשמו הטוב ובפרטיותו.

15

16

רקע עובדתי

17

3. התובע הוא הבעלים של דירה אשר נרכשה מחברת "מבני גזית (2000) בע"מ, "בשכונת הקאנטרי" בעיר מודיעין (להלן: "**השכונה**").

19

20

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

- 1 הנתבע 1 הוא יושב ראש וועד "עמותת הקאנטרי" (נתבעת 2) (להלן: "העמותה"), אשר
- 2 הוקמה בין היתר, לצורך ניהול מרכז ספורט שכונתי הכולל בריכת שחיה ומתקנים נוספים
- 3 לרווחת הדיירים (להלן: "הבריכה").
- 4
- 5 אין חולק, כי נתבעים 4-6 ו 7-8 היו במועדים הרלוונטיים חברי ועד העמותה.
- 6
- 7 בין הצדדים קיימת מחלוקת בעניין תשלום המוטל על דיירי השכונה ע"י העמותה, בגין
- 8 ההוצאות השוטפות והוצאות התחזוקה הכרוכות בהפעלת הבריכה (להלן: "דמי האחזקה
- 9 השנתיים").
- 10
- 11 אין חולק, כי התובע אשר מתנגד לתשלום דמי האחזקה השנתיים, פעל לאיסוף מתנגדים
- 12 נוספים וארגונם.
- 13
- 14 אין חולק, כי הוחלפו בין הצדדים תכתובות ודברים בעניין תשלום דמי האחזקה השנתיים.
- 15
- 16 **עיקר טענות התובע:**
- 17
- 18 לטענת התובע, ביום ראשון 5.6.2011 בשעה 14:31 שלח הנתבע 1 מייל תגובה לדואר
- 19 אלקטרוני שקיבל מוקדם יותר באותו יום מאדם בשם דב גרף, תושב השכונה (להלן:
- 20 "הפרסום האלקטרוני"). התובע היה נמען של מייל זה וכן נתבעת מס' 2. במייל זה משמיץ
- 21 נתבע 1 את התובע ומכפישו באופן "בוטה ופרוע".
- 22
- 23 לטענת התובע, ביום שני 6.6.2011 הופץ בשעות הצהריים בתיבת הדואר של תושבי השכונה
- 24 חוזר מודפס (להלן: "הפרסום המודפס"), המופנה אל כלל תושבי השכונה והנושא את שמו
- 25 של הנתבע 1 בתוארו כ"יושב ראש עמותת שכונת הקאנטרי". הפרסום המודפס חוזר על
- 26 עיקרי הדברים אשר נכתבו ע"י הנתבע 1 בפרסום האלקטרוני. הפרסום האלקטרוני
- 27 והפרסום המודפס (להלן ביחד: "הפרסומים") הם בגדר לשון הרע כהגדרת המונח בחוק
- 28 איסור לשון הרע.
- 29
- 30 עוד טוען התובע, כי הנתבעים השתמשו במידע שגוי מתוך מאגר המידע של העמותה ומסרו
- 31 מידע זה על ענייניו הפרטיים של התובע לאחרים, וזאת בכדי "להשחיר" את שמו של התובע
- 32 ולפגוע בשמו הטוב. משכך, טוען התובע, כי מעשה זה הינו בגדר עוולה ופגיעה בפרטיות
- 33 כעולה מחוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

- 1
- 2 12. הפרסום המודפס, כך לטענת התובע, אף הודבק והוצג בפרהסיה על דלת הכניסה של
- 3 הבריכה, כך שכל הנכנס בשערי הבריכה ראה את הפרסום המודפס המכפיש את התובע.
- 4
- 5 13. על פי הנטען, בכל המועדים הרלוונטיים לתביעה זו שימשו נתבע 1 ונתבעים 3-8 כחברי ועד
- 6 העמותה, קרי אורגנים של העמותה המנהלים את עניינה. משכך, טוען התובע, מוטלת על
- 7 נתבעים 3-8 "אחריות שילוחית" ואחריות ישירה לפרסומים שצוינו לעיל.
- 8
- 9 14. הסעדים הנתבעים על ידי התובע:
- 10
- 11 א. תשלום סך של 150,000 ₪ בגין פגיעה בשמו של התובע ופרטיותו.
- 12 ב. פרסום הכחשה ו/או התנצלות לדבר לשון הרע שפרסמו הנתבעים בשני הפרסומים.
- 13
- 14 **עיקר טענות הנתבעים-**
- 15
- 16 15. התובע עומד בראש קבוצה המתנגדת להפעלת מרכז הספורט, במתכונתו הנוכחית ולתשלום
- 17 דמי האחזקה השנתיים.
- 18
- 19 16. לטענת הנתבעים, כחלק מהתנגדותו של התובע, הוא אינו משלם את דמי האחזקה השנתיים
- 20 מאז שנת 2001 ולפיכך קיים לחובתו חוב לעמותה, והוא אף קורא לאחרים להצטרף אליו
- 21 ולא לשלם את דמי האחזקה השנתיים.
- 22
- 23 17. הנתבעים טוענים כי כחלק מהוויכוח הציבורי בין אלה הפועלים להמשך פעילות מרכז
- 24 הספורט ותשלום דמי האחזקה השנתיים לבין אלה המתנגדים לכך, פרסם הנתבע 1 הודעה,
- 25 בה ציין העובדה הנכונה, כי התובע אינו משלם את דמי האחזקה השנתיים מזה כעשור,
- 26 ואף הביע דעתו הלגיטימית, כי אדם זה אינו ראוי לעמוד בראש קבוצת האופוזיציה ולהוביל
- 27 את העימות.
- 28
- 29 18. עוד טוענים הנתבעים, כי התובע בעצמו בחר להוציא את דיבתו של נתבע 1 במודעה שהפיץ
- 30 בקרב כל תושבי השכונה בה נקב בביטויים פוגעניים כגון: "ברוטלי", "אינו סובלני",
- 31 "אלים", "ילדותי" ומי ש"שיקול דעתו בעייתי ואסור להטיל עליו אחריות".
- 32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עירוני

19. על פי הנטען על ידי הנתבעים, נתבע 3 לא היה חבר עמותה בזמנים הרלוונטיים, ונתבעת 6 כלל לא הייתה מודעת לפרסומים נשוא תובענה זו, שכן לא שהתה בארץ במועדים הרלוונטיים ואף הגישה התפטרותה מוועד העמותה. זאת ועוד, לטענת הנתבעים, עצם העובדה שנתבעים 4-6 ו 7-8 הנם חברי וועד העמותה, בהעדר מעורבותם בפרסומים, אין להם כל אחריות לדברים שכתב נתבע 1.

20. הנתבעים טוענים כי הדברים שנאמרו על ידי נתבע 1 נאמרו במסגרת וויכוח ציבורי, כאשר הקורא הסביר הבין את תוכן הדברים בהקשרם, וכי בדברים שנכתבו לא רק שאין לשון הרע, אלא שיש בהם כדי לחזק מעמדו של התובע כמנהיג האופוזיציה במאבק בקשר לתשלום דמי האחזקה השנתיים. מכל מקום, טוענים הנתבעים, לא הייתה באמירת הדברים כל כוונה לפגוע בתובע והם הובאו לצורך הדיון הציבורי גרידא. מעבר לכך, הנתבעים טוענים כי התובע פרסם בעצמו כי אינו משלם את דמי האחזקה השנתיים, ומשכך אין בדברים שפורסמו משום הפרת חוק הגנת הפרטיות.

21. מכל מקום, הנתבעים טוענים, כי הם חוסים תחת הגנות "אמת הפרסום" ו"תום לב" המנויות בחוק איסור לשון הרע, וכן להגנות נוספות המנויות בחוק הגנת הפרטיות.

דיון והכרעה

22. שתי שאלות עיקריות עומדות בבסיס תובענה זו. ראשית, האם הפרסומים (האלקטרוני והמודפס), מהווים משום לשון הרע, כמשמעות מונחים אלה בחוק איסור לשון הרע, ואם כן – האם תוכן הפרסומים חוסה תחת אחת ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע. מעבר לכך, יש לדון האם הפרסומים מהווים פגיעה בפרטיותו של התובע בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

23. הפרסומים נשוא תובענה זו:

עיקר תוכנו של הפרסום האלקטרוני אשר נשלח בתגובה להודעת המייל של מר גרף:

"כפי שאמרתי לרובכם בעבר ואומר זאת שוב כעת, גם אני וגם חברי הוועד מוכנים להיפגש ולהידבר עם כל אחד ולנסות לסייע. יחד עם זאת, איני מוכן לדבר עם מר לוי מאיר, שאינו משלם את דמי המנוי מזה עשור, מסיט את הוועד שנבחר ברוב קולות וקורא לאחרים לא לשלם דמי החבר – זאת בניגוד לחובתם החוזית. בהתנהגותו מחבל מר לוי בעבודת הוועד ובמאמצים הכבירים להמשיך להפעיל את הבריקה בכפוף להחלטת האסיפה מחודש דצמבר. ... כפי שידוע לכם, במהלך חודש דצמבר התקיימה אסיפת דיירים, מר לוי לא טרח להופיע לאסיפה ולהציג את דבריו, גם לא אחר מטעמכם. הוא החל בפעילותו

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

החבלנית רק לאחר חתימת חוזה מול מפעיל חדש ועו"ד חדשה. בהתנהגותו עושה מר לוי
דין לעצמו, מחבל ופוגע בפעולת הוועד ומעמיד את חברי הוועד והעמותה בפני סכנה באי
מילוי חובות חוזיות, הנובעות מהפעלת הבריכה. ברצוני ליידע אתכם, כי מר לוי מגלה
מוטיבציה רבה ודבק בפעילותו במיוחד מאז שנודע לו שתוגש נגדו תביעה משפטית בגין
חוב מזה עשור. התביעה תכלול ריבית, הצמדה, והוצאות משפטיות. לאור התנהגותו
בימים האחרונים, נשקול תביעה בגין נזקים עקיפים וישירים שנגרמו לעמותה בגין
פעילותו. ... בקשה אחת לי, אנא מנו נציג אחר מטעמכם, שכן מר לוי איבד את זכותו
המוסרית והערכית לטעון טענה כל שהיא מפאת חובו העצום, שבא גם על חשבונכם, צר לי
ששמתם יתבוננו באיש זה... (נספח 11 ב' בתצהירי התובע).

24. עיון בפרסום המודפס, אשר הופץ לתיבות הדואר מעלה כי מדובר בדברים כמעט זהים
לאלו שנכתבו בפרסום האלקטרוני, כך גם לגרסת התובע (נספח 11 ג' בתצהירי התובע).

המסגרת הנורמטיבית

25. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר את המונח לשון הרע כ-

"דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

26. המונח "פרסום" בחוק איסור לשון הרע מוגדר בסעיף 2 כדלקמן:

פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

- (א) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט בדרכי פרסום אחרות:
- אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
- אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

27. הפסיקה התוותה את הדרך והשלבים שעל בית המשפט לנקוט בבואו לבחון האם יש בפרסום נשוא המחלוקת משום לשון הרע כדלקמן:

"ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ... בשלב השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק ולאיוזנים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק ... בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13 – 15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים."

(ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרשקוביץ, פ"ד נח(3) 558, 568). (ההדגשה אינה במקור, וכן ראה ע"א 7380/06 חוטר ישי נ. גילת (פורסמו במאגרים המשפטיים).

28. במסגרת המבחן הראשון יבחן את בית המשפט, האם הפרסום הוא בבחינת הפצת לשון הרע. ההלכה היא, כי בבחינת קיום לשון הרע, יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר, כאשר המבחן הוא אובייקטיבי ולא סובייקטיבי, דהיינו האופן שבו האדם הסביר היה מבין ו/או תופס את הפרסום והשפעת דברים אלה על הערכת אותו פרט בעיני הבריות נוכח המשמעות שקורא סביר היה מייחס לדברים. (ראה רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617). (ההדגשה אינה במקור).

29. זאת ועוד, לצורך הבחינה האם הפרסום מהווה לשון הרע כמשמעות המונח בסעיף 1 לחוק, נבחן הפרסום בכללותו, ומשמעותו נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ראו, ע"א 1104/00 הנ"ל וכן ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ פורסמו במאגרים משפטיים). יאמר, כי קיומה של לשון הרע נבחן במנותק משאלת אמיתות הפרסום שיכול להיות אמת לאמיתה ועדיין אם יהא בו כדי להשפיל או לבזות יחשב, ללשון הרע.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

30. עוד יצויי ויודגש כי, חוק איסור לשון הרע נועד לאזן בין שתי זכויות מרכזיות: זכות היסוד של כל אדם לשם טוב מחד וזכות היסוד לחופש הביטוי מאידך.

"שמו הטוב של אדם וחופש הביטוי הם ערכי יסוד במשפטנו. ברוב המקרים מתקיימים ערכי יסוד אלה זה בצד זה, בלא לפגוע האחד בשני ... קיום של האינטרס בדבר השם הטוב היה נפגע קשות לו חופש הביטוי היה מוגבל. עם זאת, יש להכיר בכך כי לעתים קיים ניגוד בין שמו הטוב של אדם לבין חופש הביטוי ביחס אליו. ניגוד זה מתבלט מקום שהפרסום מביא לידיעת הציבור מידע הפוגע בשמו הטוב של אדם" (ראה ע"א 214/89 אבנרי נגד שפירא- פורסם במאגרים משפטיים). בישראל נתפס חופש הביטוי כזכות-על עוד בטרם חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הוא מהווה חלק בלתי נפרד מהאתוס המשפטי שלנו (ראה ע"א 105/92 ראם מהנדסים בע"מ נ' עיריית נצרת עילית, פ"ד נז(5) 189, 201 (1993)). הוא הוכר מימים ראשונים כזכות "עילאית" וכ"ציפור נפשה של הדמוקרטיה" (ראה עניין "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, בעמ' 878; בג"צ 4804/94 וגם חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, -פורסם במאגרים משפטיים). יחד עם זאת, "הזכות לשם טוב כוללת בחובה ערך מקיף של הגנה על הכבוד האישי, הגאווה האישית וההכרה האישית בין בני האדם, היא משתרעת על יחס הכבוד וההערכה שלהם זכאי אדם מן הסובבים אותו. ואכן, חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל" (ראה לעיל ענין בן גביר וגם ע"א 751/10 פלוני נגד אילנה דיין- פורסם במאגרים משפטיים).

מן הכלל את הפרט

31. התובע טוען כאמור, כי הפרסומים מהווים לשון הרע וכי כוונת הפרסומים היתה לבזותו ולהשפילו. עוד טוען התובע, כי הטענה בדבר חובו לעמותה הינה שקר גס.

32. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בתצהירי הצדדים ובסיכומים, ולאחר שקראתי לעומק את הפרסומים נשוא תובענה זו, הגעתי לכלל דעה כי הפרסומים אינם עוברים את הסף הנדרש בחוק ואינם מגיעים כדי לשון הרע, וזאת בין היתר מתוך התייחסות להקשר שבו נאמרו. לפיכך, דין התביעה בעניין זה להידחות, כפי שיפורט להלן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

33. כפי שעולה מכתבי הטענות, מהתצהירים ומסיכומי הצדדים, הרקע לפרסומים נשוא
התביעה הוא סכסוך שהתגלע בין הצדדים.
בעוד שהנתבעים טוענים, כי על התובע לשלם את דמי האחזקה השנתיים בגין הברירה,
התובע מתנגד לשלם מטעמים שונים. התובע עומד בראש קבוצה (אשר פעל לגיבושה)
המתנגדת לתשלום, או לכל הפחות נמנה עם ראשי קבוצת המתנגדים, אשר מנהלת מאבק
בעמותה. התובע לוקח חלק פעיל ונמרץ מאוד בנהול המאבק השכונתי כנגד העמותה.
הנתבע 1 הוא יושב ראש וועד העמותה, אשר פועל לגביית דמי האחזקה השנתיים, מכל
תושבי השכונה בהתאם לחוזה עליו חתמו. כאמור, תובענה זו אינה עוסקת במחלוקת אשר
פורטה לעיל, ומשכך איני נדרשת לדון בה.
יש לציין, כי מחלוקת זו הוכרעה רק לאחרונה בתא"מ 11-09-46588, (תביעת העמותה נגד
התובע לתשלום חובו בגין דמי ההחזקה השנתיים), כאשר כבוד הרשמת הבכירה (בתוארה
אז) צביה גרדשטיין פסקה נגד התובע, וחייבה את התובע ואשתו לשלם חובם
לעמותה בגין הוצאות תפעול הברירה.
34. כמפורט לעיל, דבר פוגעני אשר נטען כי מהווה לשון הרע נבחן בעיניים אובייקטיביות. כפי
שנקבע בפסיקה, יש להתייחס אף לנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום ולמקם את
הפרסום בהקשר הנכון.
35. מעיון בתכתובות שהועברו בין הצדדים והפרסומים השונים אשר הוצגו, נשלחו ו/או
הועברו, בין היתר, בצורה אלקטרונית, נתלו על לוחות מודעות, הופצו בתיבות הדואר
וכיוצ"ב, ניכר כי התנהלות הצדדים בענין המחלוקת בדבר תשלום דמי האחזקה השנתיים,
היתה במועדים הרלוונטיים כוחנית, פעילה, "תוססת" ונוקבת. יחד עם זאת, לא התרשמתי
כי חילופי הדברים בכלל והפרסומים בפרט, חורגים מהמסגרת הלגיטימית ומחילוקי הדעות
שמן הסתם עולים על פני השטח נוכח העדר תמימות דעים ו/או הסכמה של חלק מתושבי
השכונה לשלם את דמי האחזקה השנתיים שנדרשו לשלם.
36. מתצהירו של התובע ומן המסמכים אשר צירף התובע לתצהירו, עולה כי אף התובע מציג
עצמו כמי שהיה בין ראשי המאבק בעמותה. במהלך חודש אפריל 2011, פעל התובע נמרצות
לגיבוש קבוצת מתנגדים להפעלת הברירה במתכונתה הנוכחית ותשלום דמי האחזקה
השנתיים. במסגרת המאבק בעמותה, כתב התובע והפיץ מודעות, זימן מפגשים ובין היתר
המליץ לכל תושבי השכונה בכלל ולמתנגדים בפרט, בפניות פומביות רבות, שלא לשלם את
דמי האחזקה השנתיים לעמותה ולא לפחד מאיומים וסנקציות ולדחות כל נסיון סחיטה,
כך בלשון התובע (ראה למשל פרסום התובע לכלל תושבי השכונה נספח 6 לתצהירי
הנתבעים, נספח 9(א) – 9(א) לתצהיר התובע).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

37. התובע אשר הנהיג את המאבק בעמותה, כפי שמעידים נספחים 9-10 לתצהירו, העמיד את עניינו האישי ועמדתו, בקדמת המאבק הציבורי. כך למשל פרסם ברבים (במייל שהפיץ ביום 14.5.11 בשעה 05:39 לנציגות תושבי שכונת הקאנטרי המתנגדים- נספח 10 (ט) לתצהיר התובע), את תוכנה של שיחתה שהיתה בינו לבין הנתבע 1. באותו המייל כתב התובע במפורש, כי הנתבע 1 הודיע לו על החלטת וועד העמותה להגיש נגדו תביעה בגין אי תשלום דמי האחזקה השנתיים לאורך שנים. עוד ציין התובע באותו המייל כי אינו חייב לעמותה "אפילו אגורה אחת" ווהדגיש שאינו מתיירא וישמח מאוד להפגש עמם בבית המשפט.
38. מעיון במסמכים אשר הוגשו, עולה במפורש כי מדובר בויכוח ציבורי שכונתי בקשר עם פעילות העמותה בעניין הפעלת הברכה וגביית דמי האחזקה השנתיים. בהתאם, הפרסומים נשוא תובענה זו, הועברו רק לתושבי השכונה ו/או חלק מהם ו/או חברי הוועד המעורבים במחלוקת ולא לגורמים חיצוניים ו/או זרים שאין להם יד וענין במחלוקת. משכך, ניכר כי תפוצתו של הפרסום נעשתה בצורה מצומצמת ומידתית רק לגורמים הרלוונטיים ובהתאם להקשר.
39. יתרה מכך, כשבאתי לבחון האם הפרסומים מהווים לשון הרע לפי מבחן הפרשנות האוביקטיבית של האדם הסביר, הגעתי לכלל דעה כי אין הפרסומים נופלים בגדר לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק לשון הרע. ברור לאדם הסביר המעיין באותם הפרסומים- קרי תושבי השכונה, כי עניינם של הפרסומים, במחלוקת הקיימת בין קבוצת המתנגדים לעמותה בדבר נהול הברכה.
- עוד ברור, כי מדובר בדברים שנכתבו ע"י הנתבע המכהן כיו"ר ועד העמותה והמבטאים את ראייתו ועמדתו בדבר המאבק בכלל ואופן התנהלותו, התנהגותו ונהגותו של התובע את המאבק בפרט. זאת ועוד, מטיבה של מחלוקת מסוג זה כי נושאי תפקידים שכונתיים המתנגדים זה לזה נוהגים להטיח דברי ביקורת חריפים זה בזה. הלכה פסוקה היא, כי לא כל ביטוי שיש בו מידה מסוימת של פגיעה, מהווה לשון הרע, אלא שעל הביטוי לשאת בתוכו מטען כזה אשר עונה על הגדרת לשון הרע. (ראה: תא' (נצ') 10-03-36502 מריים ריפל נ. עמנואל בן סבו - פורסם במאגרים המשפטיים).
40. את הפרסומים נשוא כתב התביעה יש לראות כחלק בלתי נפרד ממאבק ציבורי אשר התנהל בין שתי קבוצות בשכונה וראשיהם.
- "בתי המשפט פסקו לא אחת כי גופים ואנשים הנושאים במשרה ציבורית או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשמם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

- 1 להחליש את המשקל שיש ליתן לשקול זה ביחס ל"חופש הביטוי" (ע"א
- 2 214/89 אבנרי ואח' נ. שפירא ואח' – פורסם במאגרים המשפטיים). ראה
- 3 גם ע"א 323/98 שרון נ. בנזימן; רע"א 10520/03 בן גביר נ. דנקנר; תא' (ת"א) 64122/06 אשכנזי נ. שמחי; תא' (נתניה) 6970/08 דרעי נ. מקומון
- 4 "כאן חדשות" – פורסמו במאגרים המשפטיים). כך גם נקבע "לגבי תביעות
- 5 לשון הרע, שעניינן אנשי ציבור, מן הנכון שאלו יהיו ערוכים לספיגת
- 6 ביקורת רבה יותר כלפיהם מאשר אדם מן השורה. זה מחיר היחשפותם
- 7 האישית לציבור והפרסום ברבים בכתב או בעל פה של דבריהם" (ראה:
- 8 ע"א 334/89 מיכאלי נ. אלמוג - פורסם במאגרים המשפטיים). כן ראה
- 9 רע"א 2572/04 רפאל פריג' נ. כל הזמן פורסם במאגרים המשפטיים).
- 10
- 11
- 12 41. בענייננו, אומנם התובע והנתבע 1 אינם אנשי ציבור כהגדרתו השכיחה והמקובלת של
- 13 המונח, אך הם בעלי תפקידים במסגרת פעילות ציבורית שכונתית שלציבור מסויים עניין
- 14 בהם, וזאת מכוח עמידתו של התובע בראש (או בין ראשי) קבוצת המתנגדים והמאבק
- 15 בעמותה ומכוח כהונת הנתבע 1 כיו"ר ועד העמותה. זאת ועוד, הפרסומים נוגעים לעיסוקם
- 16 של התובע והנתבע כמפורט לעיל, שהוא מעניינם של ציבור תושבי השכונה.
- 17
- 18 42. יתרה מכך, לא היה בפרסומים כדי להשפיל התובע או לבזותו, שכן עמדתו של התובע
- 19 במאבק, מעשיו, התנגדותו לפעילות העמותה ולתשלום דמי האחזקה השנתיים כמו גם
- 20 קריאתו לתושבי השכונה שלא לשלם את דמי האחזקה השנתיים לעמותה, היו ידועים לכל
- 21 נוכח פומביות מאבקו. "הדייר הסביר" המתגורר ב"שכונת הקאנטרי" קרא הפרסומים
- 22 והבינם על רקע המאבק והמחלוקת, ובהקשר שבו נאמרו הדברים. בנסיבות אלה לא היה
- 23 בפרסום משום השפלה או ביזוי.
- 24
- 25 43. לאור כל האמור, אני קובעת, כי אין בפרסומים משום לשון הרע.
- 26
- 27 44. לאור קביעתי שלעיל, הרי שהדיון בענין טענות הנתבעים החלופיות, בדבר קיומן של ההגנות
- 28 המנויות בחוק איסור לשון הרע, מתייטר, כך גם הדיון בענין "אחריותם השילוחית"
- 29 הנתענת של נתבעים 3-8.
- 30
- 31 45. למעלה מן הצורך, אתייחס בקצרה, לטענות ההגנה אשר נטענו על ידי הנתבעים ומנויות
- 32 בחוק איסור לשון הרע.
- 33
- 34 46. הנתבעים טוענים, להגנת "אמת הפרסום" המנויה בסעיף 14 לחוק וזו לשונה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

- 1 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר**
2 **שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך**
3 **בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**
4
5 47. סעיף 14 לחוק מקנה הגנה מפני תביעה מקום בו יש אמיתות בפרסום וענין ציבורי בביצועו.
6 הלכה פסוקה היא, כי שני היסודות המנויים בסעיף הינם מצטברים ושלובים זה בזה.
7 כלומר, היסוד הראשון של ההגנה הוא עובדתי ואילו היסוד השני עניינו בשאלה - אם קיים
8 אינטרס חברתי המצדיק הפרסום (ראה ע"א 10281/03 **אריה נגד עמינדב** - פורסם במאגרים
9 משפטיים).
10
11 48. בענייננו, התובע אינו מכחיש, כי לא שילם לעמותה את דמי האחזקה השנתיים, ואף אין
12 חולק על כך שהוא עמד כראש המתנגדים ומייצגם אל מול העמותה בענין דרישת העמותה
13 לתשלום דמי האחזקה השנתיים.
14
15 49. לא זו אף זו, כפי שצויין לעיל, ענין חובו של התובע לעמותה הוכרע במסגרת תא"מ 46588-
16 09-11, שם נקבע כי התובע חייב לשלם לעמותה את חובו המצטבר. משכך, היסוד הראשון
17 המנוי בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע הוכח ונותר לדון בחלקו השני של הסעיף הדן
18 באינטרס החברתי המצדיק פרסום.
19
20 50. השאלה באיזו מידה קיים אינטרס ציבורי בפרסום, מוכרעת על-פי "מבחן התועלת", הקובע,
21 כי: "עניין ציבורי" המצדיק פגיעה בפרטיות אדם על ידי פרסום הינו עניין שיש לציבור תועלת
22 בידעתו, אם לשם **גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים** ואם לשם שיפור אורחות חיו" (ראה
23 לעניין זה: ע"א 439/88 **רשם מאגרי מידע נ' ונטורה**, פורסם במאגרים משפטיים). (ההדגשה
24 אינה במקור).
25
26 51. לאחר ששקלתי השיקולים הצריכים לענין, מצאתי כי בנסיבות העניין קרי המחלוקת
27 הציבורית סביב תשלום דמי האחזקה השנתיים, יש ענין ציבורי בפרסום הדברים ככל שהם
28 מופנים לתושבי השכונה ו/או חברי הוועד. כפי שצוין לעיל ומאחר שנקבע כי הפרסום הוא
29 אמת לאמתה, ומאחר שקבעתי כי תפוצתו של הפרסום היתה מידתית ומכוונת לבעלי הענין
30 במחלוקת הנידונה, הרי שהוכחה על ידי הנתבעים נחיצותו הציבורית של הפרסום לצורך
31 גיבוש הדעה בקרב תושבי השכונה, וקבלת מלוא האינפורמציה בנוגע למחלוקת האמורה.
32
33 52. הנתבעים טוענים, בנוסף להגנת "תום הלב". הגם שהנתבעים אינם מציינים סעיפים
34 ספציפיים בהגנת "תום הלב" המנויה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, ניכר כי הם
35 מתייחסים לעילות המנויות בסעיפים 15 (2) ו(4).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עירוני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
53. מאחר שנקבע, כי הגנת "אמת הפרסום" היתה עומדת לנתבעים, הרי שמתיתר הדיון בהגנת "תום הלב" שהעלו הנתבעים. לאור כל האמור לעיל, עולה כי גם אם היה נקבע כי דברי הפרסום מהויים "לשון הרע" בהתאם לחוק, ולא כך קבעתי, הרי שהנתבעים ממילא חוסים תחת ההגנות המנויות בחוק לשון הרע.
54. כאמור, התובע טוען בנוסף כי הנתבעים פרסמו ברבים מידע שהיה ברשותם על ענייניו הפרטיים בעיקר בשלושה נושאים:
- א. סירובו של התובע לשלם לעמותה את דמי האחזקה השנתיים.
- ב. היעדרותו מאסיפת העמותה בחודש דצמבר.
- ג. כוונת העמותה להגיש נגדו תביעה בעניין החוב הנטען לעמותה.
- לטענת התובע, חשיפת פרטים אלו מהווה עוולה בהתאם לחוק הגנת הפרטיות. התובע טוען בעניין זה, לעילה המצוינת בסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות.
55. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע:
- "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".**
- סעיף 2 (9) לחוק קובע:
- (9) שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".**
56. הנתבעים טוענים מנגד, כי לא היתה כל פגיעה בפרטיותו של התובע, שכן הוא עצמו לא הכחיש המידע בדבר חובו לעמותה. זאת ועוד, יצויין כפי שפורט לעיל, כי התובע עצמו קרא ועודד את תושבי השכונה שלא לשלם את דמי האחזקה השנתיים ומכאן שברור לכל, כי גם הוא אינו משלם את דמי האחזקה. כך גם פרסם התובע, עובר לפרסומים נשוא התביעה, כי העמותה עתידה להגיש נגדו תביעה כמפורט לעיל.
- אשר להעדרותו של התובע מאסיפת העמותה, הרי שממילא מדובר במידע פומבי, שכן פרוטוקול דיוני הישיבות כמו גם רשימת הנוכחים שנערכה פתוחים לעין כל (ראה נספח 16 בתצהיר התובע).
- מכל מקום טוענים הנתבעים, עומדת להם אחת ההגנות המנויה בסעיפים 18(2)(א), (ב) ו 18(3).
57. ההגנה המנויה בסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות קובעת כי: **"בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הפרסום לא היה כוזב".**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזרוני

1
2 58. מדברים אלו עולה, כי ישנה חפיפה בין ההגנה המנויה בסעיף 14 בחוק איסור לשון הרע,
3 לבין ההגנה המנויה בסעיף 18(3) בחוק הגנת הפרטיות. מכל מקום, מאחר שקבעתי כי
4 הפרסום בעניין חובו של התובע לעמותה היה אמת והצדיק פרסומו בציבור הרלוונטי, הרי
5 שעומדת לנתבעים הגנה גם על פי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות. נוסף על כך, איני מקבלת
6 טענתו של התובע אשר לחשיפת המידע בדבר היעדרותו משיבת האסיפה וענין הגשת
7 התביעה כנגדו כעולות כדי פגיעה בפרטיותו. פרטים אלו כלל לא הוכחו על ידי התובע,
8 וניכר כי פורסמו במסגרת הלגיטימית של חילופי הדברים שנאמרו בין הצדדים נוכח
9 המחלוקת. מעבר לכך, הטענה בדבר הגשת התביעה כנגד התובע הוכחה כנכונה, ומשכך
10 הגנת סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות עומדת לנתבעים גם בעניין זה.

11
12 59. לאור כל האמור, התובע לא עמד בנטל המוטל עליו, ולא הוכיח כי היה בפרסומים משום
13 לשון הרע. כך גם לא הוכיח התובע כי הנתבעים הפרו את פרטיותו, או פרסמו מידע כלשהו
14 שיש בו פגיעה בפרטיות בהתאם לחוק הגנת הפרטיות. משכך, הרי שהדיון בנושא הנזק
15 הנטען והפיצויים ממילא מתייתר אף הוא.

סוף דבר

16
17
18
19 60. לאור כל האמור, התביעה נדחת.
20
21 61. אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעים 8-1 ביחד ולחוד הוצאות משפט, ושכ"ט עו"ד בסך
22 כולל של 25,000 ₪.
23 הסכום ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום
24 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
25
26 המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.
27
28 זכות ערעור כדין.
29
30 ניתן היום, כ"ח אב תשע"ד, 24 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.
31

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 11-09-12672 לוי נ' זיואגי ואח'

תיק חיצוני: תיק עירוני

יעל טוֹיסטר ישראל, שופטת

1
2
3